

BILLY BONES

HET FEEST VAN DE WOLFMAAN

een **STERRENSTEEN-MYSTERIE**

KELLY VAN KEMPEN

HET FEEST VAN DE WOLFMAAN

een **STERRENSTEEN-MYSTERIE**

KELLY VAN KEMPEN

MET ILLUSTRATIES VAN PACO VINK

**BILLY
BONES**

MADAME FLORENCE

Hotel
de Meerkoet

groeten uit
DOMPERDAI

RUFUS BAARDWIJK

VERTROUW NIEMAND

MOTHER RAINBOW

PETRONELLA'S PLAN

Verdachte gebeurtenissen: 0

Personen om in de gaten te houden: 1. Petronella.

Elfie kon het woord ‘maan’ niet meer horen. Het ging nergens anders meer over. Thuis niet. Op school niet. Zelfs op haar laptop niet. Met een zucht klikte ze één voor één de webpagina’s weg die haar moeder had bezocht, zoals HOE ORGANISEER JE EEN MAANVIERING en ERVAAR DE MAANVIBRATIE ALS ÉÉN GROEP. Hoe vaak moest Elfie nog zeggen dat ze niet wilde dat Petronella haar laptop gebruikte? Ze had een nieuwsblog te runnen!

Net toen Elfie de laatste website wilde weggklikken, werd

haar aandacht getrokken door de dikgedrukte woorden bovenaan de pagina: VIND SPIRITUELE METGEZELLEN. Ze fronste haar wenkbrauwen en leunde een beetje naar voren. Waar was Petronella precies mee bezig? Elfie scrolde naar beneden. Haar blik dwaalde langs de berichten. Toen ze ineens haar moeders naam zag staan, stakte haar adem in haar keel.

PETRONELLA VALERIUS ORGANISEERT:

FEEST VAN DE WOLFMAAN.

ZONDAG 16 JANUARI.

LOCATIE: DE STERRENSTEEN, DOMPERDAL.

IEDEREEN WELKOM.

GRAAG AANMELDEN PER POST.

Met een ruk schoof Elfie haar bureaustoel naar achter en ging staan. Wilde haar moeder hier een feest geven met allemaal vreemden? Besepte ze dan niet wat voor rare figuren er zouden komen? Dat het hele dorp erover zou roddelen? Elfie duwde haar bril hoger op haar neus, stroopte de mouwen van haar witte wollen trui op en stoof naar beneden. Hier moest ze een stokje voor steken.

Het zag er voor een buitenstaander misschien griezelig uit. In de achtertuin, half verscholen achter een grote, kale eikenboom die tientallen vogelhuisjes telde en waarvan de takken als skeletachtige vingers in de lucht staken, stond de spirituele

praktijk van Elfies ouders: de Sterrensteen. Het was een oude boerderijschuur met een hoog, rieten dak en een knalrode schoorsteen waar rook uit kringelde.

Elfie klemde haar armen om zich heen tegen de kou terwijl ze het trappetje van de veranda afdaalde en de tuin in liep. Het licht bevroren gras knerpte onder haar laarzen. Toen ze de staldeur van de Sterrensteen opentrok rook ze de bekende walm van zoete wierook en geurkaarsen.

‘Zonnekind!’

Elfies moeder stond achter in de praktijk bij de pas gerepareerde kachel, gehuld in een paarsfluwelen jurk, en hield opgewekt een blok hout in haar handen. ‘Wat een leuke verrassing!’

De Sterrensteen was een rommelige ruimte met boekenkasten tot aan het plafond. Er lagen overlappende tapijten op de grond, die Elfies ouders van hun verre reizen mee hadden genomen, en in het midden hing een grote, zwarte kroonluchter.

‘Mam,’ zei Elfie streng, ‘waarom zou je hier allemaal vreemden uitnodigen voor een maanfeest? Ik zag...’ Ze slikte haar woorden in toen ze in de hoek iets, nee, iemand zag bewegen. ‘O, hallo,’ zei ze een beetje beschaamd. Het was niet haar bedoeling geweest om een consult van haar moeder binnen te walsen. En al helemaal niet met een nieuwe klant. Deze vrouw had Elfie namelijk nog nooit eerder gezien. Ze zat voorovergebukt, alsof ze iets zocht op de onderste boekenplank, en kwam nu langzaam overeind. Haar haren waren grijs en hoog

opgestoken. In haar bordeauxrode jurk met gouden knopen zag ze er chic uit.

‘*Bonjour*, jongedame,’ zei de vrouw terwijl ze haar jurk gladstreek. Ze sprak een beetje bekakt, alsof er een aardappel in haar keel zat. Daarna draaide ze zich naar Petronella. ‘Is dit je dochter?’

Petronella knikte trots. ‘Elfie, dit is Madame Florence. Ik leg haar net uit wat je vader en ik allemaal doen in onze praktijk.’

Madame Florence glimlachte naar Elfie en gebaarde naar de ruimte waarin ze stonden. ‘Heel interessant,’ zei ze. ‘Ik heb helemaal geen ervaring met spiritualiteit.’ Ze liet haar blik even rusten op de kast met tientallen flaconnetjes met kruiden en oliën.

Elfie kneep haar ogen tot spleetjes. Ze hield niet van pottenkijkers. Er werd al genoeg geroddeld over haar ouders in het dorp. ‘Hoe komt u hier dan terecht, als ik vragen mag?’

Madame Florence schoot in de lach. ‘Mijn huisarts werd gek van me. Hij kon mij niet helpen met mijn klachten en zei dat ik eens iets anders moest proberen.’ Ze legde haar handen op haar rug en wandelde langs de uitpuilende boekenkasten alsof ze door een museum liep. ‘Dit lijkt mij voldoende anders,’ mompelde ze erachteraan.

‘Een wijze arts!’ zei Petronella goedkeurend en ze schopte nog eens tegen de kachel voordat ze het deurtje dichtsloeg. Het vuur laaide op. ‘Goed, waar waren we gebleven? O ja, aromatherapie. Dat doet mijn man Ed,’ vertelde ze. ‘Aromatherapie is

een vorm van kruidengeneeskunde. Het is een behandeling met geuren van oliën. Die zijn gemaakt van planten en bloemen –’

Madame Florence liet Petronella niet uitpraten en wuifde kort met haar hand. ‘Ik ruik hier al genoeg, wat doen jullie nog meer?’

Elfie fronste. Ze wist niet of ze deze mevrouw wel aardig vond. Wat voor klachten zou ze hebben? Of was het een smoesje, omdat ze gewoon nieuwsgierig was naar de Sterrensteen? Dat kwam wel vaker voor, al waren het dan meestal kinderen. Zoals Elfies overbuurjongen Mats. Afgelopen zomer had Elfie even gedacht dat er een soort spion tegenover haar was komen wonen. Een spion die van alles over de Sterrensteen wilde weten, om dat op school rond te bazuinen. Gelukkig had ze het mis. Ze raakte zelfs goed bevriend met Mats. Elfie keek op haar horloge. Hij had hier eigenlijk allang moeten zijn. Een uur geleden al, om precies te zijn. Ze hadden afgesproken om aan hun spreekbeurt te werken.

‘Naast het feit dat ik uw aura kan lezen en kan helen, is er ook nog edelsteentherapie,’ zei Petronella.

Madame Florence bleef abrupt staan en draaide zich om. ‘Edelsteentherapie?’ vroeg ze verbaasd. ‘Wat moet ik mij daarbij voorstellen?’

Petronella was zo te zien blij dat de vrouw meer wilde weten over dit onderwerp. Ze schraapte haar keel en zette haar paar-se vlinderbril recht. ‘Edelstenen hebben van zichzelf een natuurlijke kracht,’ vertelde ze met haar diepe fluisterstem. ‘Die

kracht wordt versterkt door lichaamscontact. Ik zal de juiste stenen uitzoeken en die op bepaalde plekken van uw lichaam leggen. Zo kan ik uw klachten behandelen.'

'Natuurlijke kracht?'

Petronella knikte. 'Edelstenen hebben een helende werking. Je moet ze regelmatig reinigen en daarna weer opladen, zodat ze hun krachten niet verliezen.'

Madame Florence maakte een geluid dat half snuivend, half giechelend klonk. 'Hoe bedoelt u, "opladen"? Met een... een... batterij of zo?'

'Nee, nee,' zei Petronella geduldig. 'Opladen kan door de edelsteen in een schaalje met kleine bergkristallen te stoppen, in het zonlicht te leggen, maar ook maanlicht werkt fantastisch...' Ze hapte kort naar adem. 'Het maanfeest!'

Elfie slaakte een diepe zucht. Daar ging ze weer...

Madame Florence trok vragend haar wenkbrauwen omhoog.

'Aankomend weekend organiseer ik een maanfeest. We zullen een groot ritueel doen en onze edelstenen opladen in het licht van de maan. U moet zeker komen!' Petronella's ogen waren groot van opwinding. 'U weet waarschijnlijk al dat de Wolfmaan dit jaar uiterst bijzonder is.' Ze liep naar de ronde tafel in het midden van de praktijk. Rondom de twee roestige kandelaren was het een wirwar van boeken, kristallen en flaconnetjes. Ze graaide naar een pen en krabbelde snel wat op papier.

'Pardon, Petronella. Zei u nou "Wolfmaan"? ' Madame Flo-

rence' wenkbrauwen zaten inmiddels bijna tegen haar haar-grens aan.

'De Wolfmaan, ja. Zo noem je de eerste volle maan van het jaar.'

'O ja? Ik heb wel gehoord over de maansverduistering die eraan komt.'

'Precies! Zo'n maansverduistering waarbij de maan rood kleurt noemen we een bloedmaan, en die vindt plaats tijdens de eerste volle maan van dit kalenderjaar, de Wolfmaan.' Petronella's stem trilde een beetje van opwindning. 'Aankomende zondag dus. En dat terwijl de maan nu extra dicht bij de aarde staat. Het is eigenlijk een Supermaan, een Bloedmaan en een Wolfmaan in één. Oftewel: een Superbloedwolfmaan. De kans om een bijzondere maanviering te houden laat ik natuurlijk niet voorbijgaan!'

'Wacht even, mam,' kwam Elfie tussenbeide, maar Petronella luisterde niet.

'Wist u dat de volle maan krachtige energie naar de aarde stuurt? Tijdens de maanviering zullen we gebruikmaken van die energie om alles wat ons dwarszit...' Petronella gebaarde naar haar borstkas terwijl ze diep inademde door haar neus. '... los te laten.' Langzaam blies ze uit door haar mond. 'Ik denk dat het ook echt iets voor u is.'

'Mám,' probeerde Elfie nog een keer, 'ik denk dat het geen goed idee is als...'

'Er hebben al vijf mensen gereageerd op mijn oproep,' ratelde

Petronella verder en ze zwaaide met het papiertje waarop ze zojuist iets had geschreven. Daarna gaf ze het aan Madame Florence. ‘Een van de enthousiaste deelnemers heeft een Facebookgroep gestart, Rufus heet hij, geloof ik. Als u zich aanmeldt kunt u alvast kennismaken met de andere gasten. Het is een bijzonder gezelschap! Er heeft zich zelfs een vader aangemeld met zijn dochtertje, Solomon en Nayeli, en ene Klaus...’

Elfie kon het niet langer aanhoren. Ze maakte een wanhopig gebaar met haar armen, draaide zich om en beende toen weg. Wie gaf er nou een feest voor vreemden? Wat voor figuren zouden er nu weer op haar moeders ‘advertentie’ afkomen? Nou, daar hoefde ze niet lang over na te denken. De Sterrensteen was als een grote pot honing waar vreemde types als hongerige mieren op afkwamen.

Elfie duwde de deur open en liep zonder gedag te zeggen naar buiten, terug de kou in. Het begon al te schemeren. Rillend liep ze terug naar het huis, terwijl ze koortsachtig nadacht over Petronella’s plan. Misschien kon ze het feest nog tegenhouden. Misschien kon ze later tot haar moeder doordringen. Of met haar vader praten. Misschien kon ze... Haar gedachten werden verstoord door snelle voetstappen over het grindpad. Een jongen met blonde krullen en een wipneus kwam de tuin in gerend. Het was Mats.

‘Elfie!’ riep hij hijgend.

‘Eindelijk,’ zei Elfie, onaardiger dan ze wilde. ‘Waar bleef je nou?’ Ze liep voor hem uit, beklom de houten veranda en

ging naar binnen. De broeierige woonkamer voelde als een warm bad.

‘Ik fietste van Lewis naar huis,’ zei Mats terwijl hij de schuifdeur achter zich dichtdeed. Hij klonk buiten adem, alsof hij een marathon had gelopen.

Elfie draaide zich naar hem om en zag dat zijn ogen zo groot als schoteltjes waren. Er zat bloed op de rechtermouw van zijn jas.

‘Wat is er gebeurd?’ vroeg ze geschokt. ‘Ben je gewond?’

‘Ik, nee, dat is niet van mij,’ antwoordde Mats snel en hij veegde met zijn hand over de vlek. ‘Maar er lag een man met zijn fiets op de grond. Vlak bij de rotonde op de Utrechtseweg. Hij was overvallen!’

‘Wát?’

‘Hij wist niet door wie, maar hij dacht dat hij werd opgewacht en...’

Vlug trok Elfie haar opschrijfboekje uit haar broekzak. ‘Rustig aan. Ga even zitten.’ Ze wees naar de keukentafel en schonk een kop thee voor hem in.

Mats’ wangen en neus waren rood van de kou en de opwindig.

Toen ging Elfie tegenover hem zitten en zei kalm: ‘Denk goed na en vertel me alles wat je hebt gezien.’

HET FEEST VAN DE WOLFMAAN

een **STERRENSTEEN-MYSTERIE**

Elfies moeder, Petronella, organiseert een mysterieus maanfeest dat vier dagen lang duurt. Elfie krijgt het er benauwd van – vier dagen vol vreemde, zweverige gasten die hun huis binnenstormen!

Maar dan slaat de echte chaos toe: er wordt ingebroken in het dorp. Samen met haar buurjongen Mats duikt Elfie in het mysterie, vastberaden om de waarheid te achterhalen.

Eén ding is zeker: alle sporen leiden naar een van Petronella's geheimzinnige gasten...

9 789030 510611

www.billybones.nl

B

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Mysterie

Vriendschap

Humor

